

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 7. februarja 2018 (predlog za sprejetje predhodne odločbe High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) – Združeno kraljestvo) – The Queen, na predlog American Express Co./The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury

(Zadeva C-643/16) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Direktiva (EU) 2015/2366 — Plačilne storitve na notranjem trgu — Člen 35 (1) — Zahteve na področju dostopa ponudnikov plačilnih storitev, ki imajo dovoljenje ali so registrirani, do plačilnih sistemov — Člen 35(2), prvi pododstavek, točka (b) — Neuporaba teh zahtev za plačilne sisteme, v katerih so izključno ponudniki plačilnih storitev, ki spadajo v skupino — Uporaba navedenih zahtev za tristranske sheme plačilnih kartic, ki so sklenile sporazume o souporabi blagovnih znamk ali zastopništvu — Veljavnost)

(2018/C 123/06)

Jezik postopka: angleščina

Predložitevno sodišče

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: The Queen, na predlog American Express Co.

Tožena stranka: The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury

Ob udeležbi: Diners Club International Limited, MasterCard Europe SA

Izrek

1. Člen 35(2), prvi pododstavek, točka (b), Direktive (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES je treba razlagati tako, da je tristranska shema plačilnih kartic, ki je s partnerjem, ki souporablja blagovno znamko, sklenila sporazum o souporabi blagovnih znamk, upravičena do izjeme iz te določbe in zanjo torej ne veljajo zahteve iz člena 35(1) te direktive, če ta partner, ki souporablja blagovno znamko, ni ponudnik plačilnih storitev in v okviru te sheme ne ponuja plačilnih storitev za produkte, ki so predmet souporabe blagovnih znamk. Po drugi strani tristranska shema plačilnih kartic, ki za namene ponujanja plačilnih storitev vključuje zastopnika, ni upravičena do te izjeme in zato zanjo veljajo zahteve iz navedenega člena 35(1).
2. V okviru preučitve drugega vprašanja za predhodno odločanje ni bil ugotovljen noben element, ki bi lahko vplival na veljavnost člena 35 Direktive 2015/2366.

⁽¹⁾ UL C 78, 13.3.2017.